

Środa, 9 października 2013

42. uważa, że jednym z najważniejszych priorytetów w umowie powinno być uwzględnienie skutecznych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów pomiędzy państwami oraz pomiędzy inwestorem a państwem, aby zapobiec sytuacjom, w których nieodpowiedzialne roszczenia skutkowałyby nieuzasadnionym arbitrażem, oraz zapewnić wszystkim inwestorom dostęp do rzetelnego procesu sądowego wraz z bezzwłoczną egzekucją wszelkich orzeczeń arbitrażowych;
43. uważa, że umowa powinna przewidywać procedury rozstrzygnięcia sporów między państwami, a także mechanizmy rozstrzygnięcia sporów między inwestorem a państwem, wpisujące się w stosowne ramy prawne i podlegające ścisłym kryteriom przejrzystości;
44. wzywa UE i Chiny do wspólnego ustanowienia mechanizmu wczesnego ostrzegania, aby móc w aktywny sposób rozstrzygać wszelkie pojawiające się spory w sprawach handlowych lub inwestycyjnych na możliwie najwcześniejszym etapie przy użyciu wszelkich odpowiednich środków, w tym „miękkiej siły” i zabiegów dyplomacji handlowej;
45. uważa ponadto, że umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, aby ułatwiać sprawne, mało kosztowne i ugodowe rozstrzygnięcie sporów pomiędzy stronami, które z własnej woli dokonują wyboru takiego rozwiązania;
46. proponuje, aby w umowie dokładnie scharakteryzowano elastyczne mechanizmy rozstrzygnięcia sporów takie jak mediacja, np. w odniesieniu do czasu trwania, kosztu i realizacji rozwiązań przyjętych przez strony;
47. uważa, że umowa inwestycyjna między UE a Chinami po zawarciu i pełnym ratyfikowaniu powinna zastąpić wszystkie dotychczas obowiązujące dwustronne umowy inwestycyjne między poszczególnymi państwami UE a Chinami zgodnie z prawem Unii;
48. zaleca, by negocjacje rozpoczęto wyłącznie pod warunkiem uprzedniego udzielenia formalnej zgody przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej na uwzględnienie w umowie inwestycyjnej kwestii dostępu do rynku;
49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0412

Stosunki handlowe UE-Tajwan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Tajwan (2013/2675(RSP))

(2016/C 181/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swą rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” ⁽¹⁾,

— uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w których przewidziano odpowiednio, że „w stosunkach zewnętrznych Unia [...] przyczynia się do [...] ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego” oraz że „zapewnia ona spójność swoich poszczególnych polityk i działań”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 42.

Środa, 9 października 2013

- uwzględniając swą rezolucję z 11 maja 2011 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat głównych aspektów i zasadniczych wyborów w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w 2009 r. ⁽¹⁾
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami ⁽³⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie stosunków pomiędzy UE, Chinami i Tajwanem oraz bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie barier w handlu i inwestycjach – 2013 r., opublikowane dnia 28 lutego 2013 r. (COM(2013)0103),
- uwzględniając pytanie do Komisji dotyczące stosunków handlowych UE–Tajwan (O-000093/2013 – B7-0509/2013),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 35.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0097.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 101.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 47.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 67.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 16.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 471.

Środa, 9 października 2013

- A. mając na uwadze, że oparty na zasadach, wielostronny system handlu opracowany przez Światową Organizację Handlu (WTO) stanowi najodpowiedniejsze ramy dla otwartego i sprawiedliwego handlu na świecie; mając na uwadze, że też kwestią zasadniczą jest zrozumienie, że umowy dwustronne są również elementem tego samego wspólnego systemu spraw międzynarodowych;
- B. mając na uwadze, że preferowanym podejściem UE jest dążenie do osiągnięcia wyważonego i sprawiedliwego wyniku dauhańskiej agendy rozwoju, UE bierze również pod uwagę równoległe zawieranie dwustronnych umów handlowych z innymi krajami uprzemysłowionymi;
- C. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dwudziestu lat całkowity wolumen handlu dwustronnego pomiędzy UE a Tajwanem wzrósł ponad dwunastokrotnie, przekraczając w 2011 r. kwotę 40 mld EUR;
- D. mając na uwadze, że Tajwan jest 7. co do wielkości partnerem handlowym UE w Azji, a 23. partnerem handlowym na świecie;
- E. mając na uwadze, że w 2010 r. inwestycje UE stanowiły 31,5 % ogółu obrotu bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz 21 % wartości tych inwestycji na Tajwanie oraz że UE była największym inwestorem zagranicznym w tym kraju;
- F. mając na uwadze, że nie wykorzystano jeszcze całkowitego potencjału stosunków handlowych pomiędzy UE a Tajwanem;
- G. mając na uwadze, że otwarty i sprawiedliwy handel jest ważnym narzędziem gwarancji prężniejszego wzrostu gospodarczego i dobrobytu, opierającym się na porównywalnych zaletach każdej gospodarki i potencjalnym efekcie synergii wynikającym z szerszej integracji gospodarczej, a także na nowym wkładzie w gospodarkę opartą na wiedzy,
- H. mając na uwadze, że stawki celne między tymi dwoma partnerami handlowymi są już ogólnie bardzo niskie; mając na uwadze, że UE i Tajwan prowadzą regularny zorganizowany dialog dotyczący kwestii handlowych i inwestycyjnych leżących w ich wspólnym interesie i stanowiących ich wspólny przedmiot zainteresowania; mając na uwadze, że w ramach tego dialogu utworzono cztery techniczne grupy robocze, które zajmują się kwestiami związanymi z prawami własności intelektualnej, barierami technicznymi w handlu, środkami sanitarnymi i fitosanitarnymi oraz sektorem farmaceutycznym;
- I. mając na uwadze, że pomimo stosunkowo niskich taryf celnych wolumen handlu dwustronnego pomiędzy UE a Tajwanem jest dużo niższy w stosunku do ogółu wymiany handlowej, jaką UE prowadzi z pozostałymi głównymi partnerami handlowymi;
- J. mając na uwadze, że sektor ICT jest sektorem o dużej wartości dodanej i źródłem wzrostu zarówno w UE, jak i na Tajwanie, zwłaszcza jeśli chodzi o dalszy rozwój inteligentnych produktów i usług,
- K. mając na uwadze, że UE i Tajwan mogą dalej zacieśniać wzajemne stosunki gospodarcze, tak aby były one faktycznie korzystne dla obu stron, również z uwzględnieniem walki ze wspólnymi wyzwaniami społecznymi;
- L. mając na uwadze, że Tajwan jest pełnoprawnym członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO) od 2002 r., a także członkiem Współpracy Gospodarczej Azji i Pacyfiku (APEC) oraz Azjatyckiego Banku Rozwoju;

Środa, 9 października 2013

- M. mając na uwadze, że przystąpienie Tajwanu do porozumienia rządowego WTO (GPA) w sprawie zamówień publicznych w lipcu 2009 r. było znaczącym i pozytywnym krokiem, dzięki któremu Tajwan nie tylko odniesie korzyści z wzajemnego otwarcia na rynki GPA, ale także poprawi skuteczność własnego rynku wewnętrznego;
- N. mając na uwadze, że Tajwan i Chińska Republika Ludowa (ChRL) przyjęły konstruktywne podejście, które przyczyniło się do zawarcia 19 umów między Straits Exchange Foundation – w imieniu Tajwanu – a Stowarzyszeniem na rzecz stosunków w Cieśninie Tajwańskiej (Association for Relations Across the Taiwan Straits) – w imieniu ChRL; mając na uwadze, że umowy te obejmują umowę ramową w sprawie współpracy gospodarczej między Chinami a Tajwanem (ECFA), umowę o ochronie praw własności intelektualnej zawartą w dniu 29 czerwca 2010 r. oraz umowę inwestycyjną i umowę w sprawie współpracy celnej, którą podpisano w dniu 9 sierpnia 2012 r.;
- O. mając na uwadze, że w wyniku innych konstruktywnych inicjatyw Tajwan zawarł 31 dwustronnych umów inwestycyjnych z krajami trzecimi, w tym z Japonią (22 września 2011 r.), oraz umowę o współpracy gospodarczej z Nową Zelandią (10 lipca 2013 r.), a także wznowił rozmowy dotyczące umowy ramowej w sprawie handlu i inwestycji (TIFA) ze Stanami Zjednoczonymi w dniu 10 marca 2013 r., a obecnie jest w trakcie negocjacji umowy inwestycyjnej z Republiką Korei oraz porozumienia w sprawie wolnego handlu z Singapurem (ASTEP);
- P. mając na uwadze, że Biuro Przedstawicielstwa Gospodarczego i Kulturalnego Tajpej w Stanach Zjednoczonych oraz Instytut Amerykański na Tajwanie zawarły porozumienie w sprawie wspólnych oświadczeń dotyczących zasad inwestycji międzynarodowych oraz w sprawie usług ICT; mając na uwadze, że Tajwan jest jednocześnie stroną kompleksowych umów w sprawie podatku dochodowego z 25 krajami, w tym z 9 państwami członkowskimi UE;
- Q. mając na uwadze fakt, że bliższe powiązania gospodarcze z Tajwanem nie stoją pod żadnym względem w sprzeczności z prowadzoną przez UE polityką jednych Chin, biorąc pod uwagę że Chiny i Tajwan przystąpiły odpowiednio do APEC w 1991 r., zaś do WTO w 2002 r.;
1. jest zdania, że wielostronny system handlu, który uosabia WTO, stanowi jak dotąd zdecydowanie najskuteczniejsze ramy osiągnięcia otwartego i wolnego handlu na skalę światową; uważa, że UE i Tajwan powinny przyczynić się do postępów wielostronnych negocjacji handlowych;
 2. uważa, że choć UE pracuje nad poprawą stosunków handlowych z Chinami, powinna również rozważyć możliwość podjęcia takich samych działań wobec Tajwanu, aby konsekwentnie wspierać system demokratyczny Tajwanu, pluralizm społeczny i dobre wyniki w zakresie przestrzegania praw człowieka oraz praworządności;
 3. jest w związku z tym zdania, że UE powinna pozytywnie zareagować na wyrażoną przez Tajwan gotowość do rozpoczęcia negocjacji umów dwustronnych w sprawie ochrony inwestycji i dostępu do rynku, aby jeszcze bardziej wzmocnić pewność prawną inwestycji, a także podwyższyć wolumen i jakość przepływu inwestycji;
 4. uważa, że decyzja o rozpoczęciu takich negocjacji z Tajwanem powinna opierać się na przesłankach gospodarczych i nie powinna być dodatkowo wiązana z oceną stosunków między UE a Chińską Republiką Ludową;
 5. podkreśla, że Parlament popiera umowy z Tajwanem w sprawie ochrony inwestycji i dostępu do rynku, które doprowadzą do pogłębienia istniejących już stosunków pomiędzy UE a Tajwanem;
 6. jest zdania, że umowy UE-Tajwan w sprawie ochrony inwestycji i dostępu do rynku mogą przynieść rzeczywiste korzyści dla gospodarki obu krajów;

Środa, 9 października 2013

7. zauważa, że każda umowa powinna uwzględniać MŚP i poprawiać ich zdolności do inwestowania za granicą;
8. przypomina, że UE i Tajwan posiadają już dobrze ugruntowane stosunki gospodarcze, niskie opłaty celne po obu stronach i prowadzą ze sobą regularnie dobrze zorganizowany dialog, którego celem jest rozwiązanie dwustronnych kwestii handlowych i inwestycyjnych;
9. podkreśla, że umowa powinna uwzględniać silne zaangażowanie stron w zrównoważony i sprzyjający integracji rozwój pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym jeżeli chodzi o inwestycje;
10. podkreśla, że umowy inwestycyjne zawierane przez UE muszą uwzględniać możliwość interwencji państwa, w szczególności podczas realizacji takich celów polityki publicznej jak normy socjalne i środowiskowe, prawa człowieka, bezpieczeństwo, prawa pracownicze i konsumenckie, zdrowie i bezpieczeństwo publiczne oraz różnorodność kulturowa; domaga się włączenia do umowy konkretnych klauzul odnoszących się do tych celów;
11. zaleca, aby w odniesieniu do dostępu do rynku obie strony mogły wyłączyć niektóre sektory ze zobowiązań dotyczących liberalizacji, aby chronić strategiczne interesy krajowe;
12. ponownie wzywa do zawarcia skutecznej klauzuli dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz skutecznych klauzul socjalnych i środowiskowych;
13. podkreśla, że umowa musi zobowiązywać inwestorów zagranicznych w UE do przestrzegania europejskich norm socjalnych i wymogów dialogu społecznego;
14. wzywa Komisję, aby rozpoczęła negocjacje takich umów pomiędzy UE a Tajwanem;
15. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi Tajwanu i radzie legislacyjnej tego kraju.

P7_TA(2013)0414

Środki podejmowane przez UE i państwa członkowskie dla zatrzymania napływu uchodźców w wyniku konfliktu w Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie działań UE i państw członkowskich w celu stawienia czoła napływowi uchodźców w wyniku konfliktu w Syrii (2013/2837(RSP))

(2016/C 181/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii, w szczególności rezolucje z dnia 16 lutego 2012 r. ⁽¹⁾, 13 września 2012 r. ⁽²⁾, 23 maja 2013 r. ⁽³⁾ i 12 września 2013 r. ⁽⁴⁾, a także w sprawie uchodźców uciekających przed konfliktami zbrojnymi,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dnia 23 stycznia, 18 lutego, 11 marca, 22 kwietnia, 27 maja, 24 czerwca, 9 lipca i 22 lipca 2013 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii z dnia 8 lutego 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 E z 30.8.2013, s. 37.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0351.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0223.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0378.